

GOŁOCIĆ (1) *vb impf*

3 pl praes gołocą.

Sł stp brak, Cn notuje, Linde XVIII w.

*Pozbawiać czegoś, opróżniać; nudare, privare, spoliare Cn [co]: Ia drugi raz nie nátrę ná takié wefelé/
Ná którym mi gołocą vbogą kálétę: Bo dziś człek bárzo tani/ gdy ítráci monétę. PudłFr 38.*

Formacje współrdzenne cf GOLIĆ.

ZZa